

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“

Австро-Угорщині: на цілий рік 16 кор., на пів року 8 кор., на чверть року 4 кор., на місяць 1 кор. 50 сот.
 Росії: на цілий рік 8 карбованців, на пів року 4 карб.
 в інших державах: на цілий рік 32 фр., на пів року 16 фр.

Передплата на „Буковину“ разом із

тижневником „Руска Рада“
 на цілий рік 18 кор. (вгл. 9 рублів або 84 фр.)
 на пів року 9 кор., вгл. 4-50 р., або 17 фр.
 Поодинокі число 10 сотиків.

БУКОВИНА

Виходить кожної середи, п'ятниці і неділі.

Редакція, адміністрація і експедиція
 „Буковини“

в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.

Ч. телефону 176.

Адрес для телегр.: „Буковина — Чернівці“.

Оголошення приймає ся по 20 сот. від стрічки. „Надіслане“ по 40 сот. від стрічки. При частійших замовленнях відповідний рабат. Рекламній неопечатаній вільній від порта. Рукописи звертає редакція лише за попереднім застереженням і залученням належності поштової.

В справах редакційних можна устно порозуміватись щодня від 9—10 рано і 2—3 по пол. крім неділі і свят.

Нові міністри.

Wiener Zeitung“ оголошує зміни в кабінеті. Цісар прийняв димісію мін. Аверсберга Праде, Форшта і Пацака. Посол Фідлер іменований міністром торгівлі, п. Ебенгох міністром рільництва, а п. Гесман, Пешка і Прашек міністрами без портфелів. Граф Аверсберг одержав великий хрест Леопольда, Праде, Форст і Пацак ордені залізної корони першої класи. Цісар застеріг собі покликане Аверсберга і Форшта до державної служби. Міністерство, яке числить тепер 13 членів, представляє ся отже в сліду ючий спосіб: президент Бек, міністер внутрішніх справ Бінерт, міністер судівництва Кляйн, фінансів Коритовский, про сьвіти Мархет, залізниця Дершата, тор говлі Фідлер, рільництва Ебенгох, кра евої оборони (поки-що) Лятшер, міністер без портфелю Гесман, німецький міністер-земляк Пешка, чеський міністер-земляк Прашек, міністер для Галичини Абрагамович.

З поміж сих міністрів лише Бінерт і Кляйн не є послами. Давні міністри Мархет і Дер шата належать до німецької партії людової; Ебенгох і Гесман, для котрого має ся утво рити нове міністерство публичних робіт, до християнських соціалів; Ебенгох німецький клерикал, Фідлер Молодочех, Прашек чеський аграрий, Пешка німецький аграрий, Коритов ский і Абрагамович польські консерватисти. Новий кабінет має отже головню аграрний і клерикальний характер. Міністри заступають сім партій, які розпоряджують 280 голосами. Чеські клерикали й німецькі радикали є в кабінеті посередню заступлені через свою звязь з Молодочехами згідно німецькою національ ною спілкою. Враз з Італійцями, Румунами й полудневими Славянами може нове міністер ство числити на яких 370 голосів. Більшість для угоди значить запевнена.

На час загальної обнови кабінету припала й переміна осіб в президії Кола польського та на становищі польського міністра-земляка. По гр. Дзедушицім, котрий подав ся до димісії, обійме сей портфель п. Абрагамович, який

зрезигнував з президентури „Кола“. На його місце прийде хтось з „демократів“: Гломбінські або Дулемба. Скорше одначе сей другий, бо людовці заявили охоту вступити до Кола, коли його презесом не буде Гломбінські.

З російської України.

Українці і трета Дума.

В особі квітського посла проф. Івана Василевича Лучицького — лише „Рада“ — український народ має певного оборонця своїх прав. Про се свідчить вся попередня діяльність шановного професора. Правда, пройшов він у третю Думу під прапором кадетської партії, як один з видатніших діячів її, але знаючи нашого посла, ми не помилимося, коли скажемо, що інтереси української справи йому також дорогі, як і кождому свідомому Українцеві.

Солідна наукова сила, свободололюбні погляди, широка ініціатива: не аби який організаторський талан, всі ці достоїнства нашого посла як раз підходять до той ролі, яку йому прийде ся грати в третій Думі.

Поміж послами від України, не вважаючи на те, що майже всі вони пройшли в Думу під прапором правих, єсть все-ж таки де кілька людей цілком порядних, постушових, з етичними українськими симпатіями.

Можна сподіватись, що придивившись краще до бюрократичних наших порядків, познайомившись ближше з домаганнями українських партій, сі послы згодом переймуть ся національною свідомістю і будуть щирими оборонцями українських інтересів. На се треба звернути пильну увагу тим нашим свідомим землякам, що можуть мати вплив на теперішніх послів з нашого краю.

Видає думської української газети було-б теж дуже бажане й корисне діло. Правда, інтерес до теперішньої Думи серед нашого селянства значно зменшив ся: замість свого брата мужиків там тепер засідає муш, як кажуть наші селяни, здебільшого панів та паньскі прибічники, але все-ж таки, коли-б газета вела ся так уміло, як „Рідна Справа“, то вона мала б серед нашого народу великий успіх і робила-б своє діло.

Таким чином розвиване національної свідомості серед послів з України, організація їх, справа з думською газетою — ось ті завдання, що стоять зараз перед свідомими Українцями і вимагають від них пильної праці.

Лекції з історії української літератури.

Рада квітської „Просвіти“ на останньому засіданні 25. жовтня с. р. ухвалила розпочати ряд попу-

лярно наукових викладів (лекцій) з історії українського письменства.

Кожда лекція — окремих реферат про якого видатного письменника — буде викладатись з таким рахунком, щоб вона мала найтісніший звязок як з дальшими так і з попередніми, й таким способом весь цикл викладів буде складати звязаний, більш-менш повний курс історії української літератури. Весь сей курс буде складатись приблизно з 20 лекцій. Виклади будуть провадитись безплатно в „Народньому Домі“ товариства тверезості. Здається, що як сам характер лекцій, так і склад лекторів дають підстави сподіватись, що квітська „Просвіта“ виконає як найкраще свої завдання. Потреба в таких викладах, які-б обзнайомлювали широкі маси нашого малосвідомого національного громадянства, досить назріла і дуже почувяється.

Лекції повинні складати з себе короткий огляд української літератури, починаючи від Котляревського й кінчаючи письменниками останнього часу. Рада товариства має запросити для викладів кращих сучасних лекторів, які живуть в Києві. Між иншим є думка просити: д. В. Грінченка, Ф. Матушевського, С. Єфремова, Д. Дорошенка, Ів. Стешенка, В. Науменка, та инь. н., з яких більша частина дала вже свою згоду.

Промова посла д-ра Окуневського

виповнена на засіданні Ради державної дня 30-го жовтня 1907 в дебаті над угодою.

Висока палато! Мене уповажив український клуб новести економічні причини, іза яких клуб му сить голосувати проти угодного предложення. Заки однак приступимо до представлення їх, мушу доторкнути ся иньшої сторони сей справи, яка видає ся мені дуже важною і яку порушив вчера президент міністрів; є се його вчерашні виводи про правно-державні питання угоди.

Мушу насамперед сказати, що фактові відомості, витревалість і пильність, оказані сив міністром при угоді, здивували мене та що за фінансову часть угоди висказуємо йому повне признане. Однак правно-державні мотиви, наведені в цілі заасаднені, мовляв, лише формально зміненого становиска нашої державної половини і легководушість, з якою міністер вчера сю справу трактував, здивували мене немовне. Він сказав: „При тім хотів би я зазначити, що також старий цловий і торговельний союз після дословного тексту § 61 угорського закона угодного не був нічим иньшим, як обосторонній договір, як подібні порозуміння двох від себе правно незалежних країв. Колиж королівске угорске правительство нововибрану форму державного договору зробило конечним усісвем, добачуючи в тім ризикійший вислов для економічної само-

Михайло Лаврів.

Герман Судерман.

(Далше).

Перший виступ Судермана перед публичною еорум був ще уміркований, він числяв ся еще досить з тим, щоби і старшу генерацию вдоволити, але вже в сліду ючій драмі посуває ся Судерман о много дальше в своїх реалістичних поглядах. Уже в першій драмі займає змальоване окруженя, серед якого живуть длаючі особи, досить поважну часть цілоти і грає важну ролю, а в сліду ючій творі „Sodomis Ende“ — конець Содомі — становить се окружене мало що не головну ціль поета. Він хоче тут показати, як невідрадні обставини нищать навіть найбільші таланти, як навіть найбільший майстер паде з хвилею упадку його моральности. І се є тенденцій на драма, яка остерегає навіть найталановитших перед можливым упадком під тягаром відносин. В першій драмі сказав поет, що найвищою честію є почуте обовязку, а в другій драмі гине герой, бо він не зважає на заповіди свого обовязку. І в сій драмі оперує Судерман також протиставленем двох верств суспільних. З одної сторони стоить салон пані Ада Бірчовскої, з другої бідний домок старого Яндкова. Сив сею убогого, чесного та працьовитого чоловіка визначає ся великим малярським таланом, його образ „Конець Содомі“ робить його славним малярем. Легководушна пані Ада купує сей образ і заманює молодого артиста до своїх салонів, а тут знаходить він світлий рай, чи радше пекло. Він входить в товариство

легководів мужиків і жєнщин, які лише про тіло дбають, живучи серед найбільших розношій, де тратить ся гроші, час і найкрасні сили заспокоєнем низьких бажань.

Се товариство руйнує молодого маляра а його унадок говорить до сеї верстви суспільности, яка його знищила, зовсім ясно: Ви вже так низько унали, що не варто вам дати здорового сина народу, бо його заразите своєю хворобою. Не буду довго розводити ся над сив твором. Уже сив кілька слів показує, кого і як малює тут автор. Він не старає ся ніяк зменшити сей бруд і погань в житю ясних верств, а противно малює його широко і докладно, не оглядаючи ся на несмак чатачів і зрітелів, бо хоче змальованем неморальности проповідувати мораль. В предствленю діяности посуває ся Судерман задалеко, абуджує несмак і відразу.

Се була перша і до тепер послідна драма Судермана, в якій він дав ся опанувати діяности і вийшов поза межі естетичної можливости. На тім самім поли мальованя обичаїв і упадку морали в суспільности спробував Судерман ще раз 1895 р. своїх сил в драмі „Schmetterlingsschlacht“ („Борба мотилів“). І тут змальована реальна діяність чорними красками. Під тягаром суспільних відносин паде молода невинна дівчина, а ціль автора здає ся не є иньша, як змалювати чорні, брудні обставини, душну атмосферу, серед яких живуть люди, що дурять себе і других. Сі обставини ділають на нас пригноблючо, мучать нас і ми радіби вирвати ся з сеї душної, томлячої дійности. Вдова по податковім інспекторі, пані Гергін-

тайм жие з своїми трома дочками в нужді, бо пенсия не вистає на всі потреби. Працюють біди день і ніч, особливо наймолодша дочка малює для близької фабрики взори до вахлярів, що представляють борбу мотилів. Але і дома веде ся борба мотилів. Зароблений гріш не вистарчає на житє і треба иньшим способом поліпшити долю: зловити хоч одного багатого зятя. Серед нужди і недостатку не щадять ся послідного гроша на туалет, на балі, на виставі угощуваня домових приятелів, з їх грубими жартами і моментанною любовію. Вкінці віддає ся найстарша дочка. Але їх щастє не довго троває. Чоловік банкрутує і кінчить самовбійством. Дальші заходи даремні, бо не лише нічо не зискують, а тратять і дотеперішні доходи і ціла родина впадає в неощипану нужду. А виною всего хтож як не мати? Вона звела діти на бездороже, примушена гноблячими обставинами. Поет старає ся оправдати її, покриваючи її чини материнською любовію, але се в дійности брехня і облуда.

Та Судерман не поперестав на самім мальованю чорних неприявних обставин. Уже в першій своїй драмі порушив він проблем повороту героя в давні обставини і показав, що йому ніяк серед них істнувати і він му сить понасти з ними в контакт. Роберт Гайнеке повертає в першій драмі в Індії і не може з своїми понятями істнувати разом з своїми родичами, хтба особіно побіч них. Той самий проблем повороту в давні обставини обробляє Судерман в своїх драмах „Вітчизна“ (1893), і „Щастє в закутку“ (1895). „Вітчизна“

НОВИНКИ.

Чернівці, 12. листопада 1907.

стійності Угорщини зазначеної недвозначно § 68 угорського угодного закону, то австрійське правительство мусіло собі поставити питання, чи воно лиш тому мало запропастити постійність і тривале економічних відносин і з ними подученого скріплення поваги і сили монархії, бо Угорщина приложила до нової форми значне, що вона то ризикіше зазначає, чого і без того ніхто не оспорує“.

Чи по ньшому закону воно дійсно так? Зараз, мої панове, дам вам доказ, що якраз протилежно правда. В § 58. угорського артикулу законів XII з д. 31. серпня 1867 р. стоїть оттак (читає): „Також і спільність торговельних справ не слідує з прагматичної санкції, бо після зміслу санкції краї угорської корони відокремлені від прочих країв князя, могли би отже своїм власним відвічальним правительством і законодавством видавати зарядження і цловими діями урегулювати свої торговельні справи.“ Отже „могли би“ каже ся — а на кінци, іменно в § 69 стоїть — сего певно не добачає (читає): „Ті зарядження сего закона, що тичать ся трактованія спільних справ, уйдуть аж тоді в жите, як прочі, до угорської корони не належні краї Його Величества, також із своєї сторони приступлять до змісту тих заряджень на конституційній дорозі.“ Мої панове! Се угорське становище. Чи ми однак приступимо коли до угорського правного погляду? Ні, навряд, ми находимо в § 2. нашого закона з дня 21. грудня 1867 В. 3. Д. ч. 146 (читає): „Окрім того масть ся отсими справами вправді не спільно завідувати однак після рівних, від часу до часу згоджених постанов трактувати: „Торговельні справи, спеціально законодавство цловє“, дальше „законодавство дотичне посередних податків, стоячих в вузкій звязи з промисловою продукцією, означене монетарства і грошової стони, зарядження дотично тих залізниць, що доторкають ся інтересів обох державних половин,“ винци „означена оборонного систему.“

Се наш правний погляд, про те однак, щоб Угорщина в торговельнім згляді була самостійною державою супроти Австрії і заграниці, нема ні згадки. А мимо того наш австрійський міністер присвоє собі угорське становище і в нашім парламенті заступає правний погляд, що Угорщина має право на будуче виступати яко господарско зовсім самостійна держава, отже, що нам треба признати §§. 58, 68 угорських законів XII, чого ми досі не признали; тепер, мої панове, розумію, чого я передше дійсно не розумів. Так др. Люеґер, говорив тут оноді, що він не знає, котрий з обох премієрів має рацію, угорський, чи австрійський? Я також до вчера сього не знав. Від вчера знаю і мушу отверто признати, що Веґерле і Кошт мають рацію. Во те, що мало вагу лише для Угорщини і чого ми досі не признавали, се буде тепер на підставі сєї угоди мати вагу і в нашій державній половині. Істнувала формула Селя від року 1899 і формула Кошта від року 1906 і є дійсно інтересно слідити за тим, як Уґри з того усе дійсно „могли би“ §. 58 угорського закона XII вперед зробили диспозитивну норму формули Селя „можуть“ а відтак на конєць перемирили в позитивний договір з Швайцарією.

Кождий правник мусить мені признати, що як говорю про самостійність держави, яка могла би наступити, колиб Австрія дала на то свою конституційну згоду, то се не те само, що каже формула Селя, що Угорщина може мати претенсію на господарско самостійність без згоди на те із сторони Австрії. Відні Австрійці думали, що оно то саме і допустили дальше до того, що пан Кошт в торговельнім договорі з Швайцарією перемирили те вже в дійсність а тепер каже нам і наш премієр, що то лише справа формальна, що тут лише те ризикіше висловлює ся, чого і без того ніхто не може оспорювати“.

(Дальше буде).

слідує безпосередно по „Унадку Содомі“ і її уважають за гально за найліпшу драму Судермана. Се вже не „конєць Содомі“ з великими гріхами висших верств суєвільності: Судерман панує над собою та йде посередкою дорогою між старим ідеалом і штучною формою, а новими стремліннями. Його драматичний талант проявляє ся в цілій своїй силі і він творить штуку, що тїшить ся признанем в цілій європейській літературі, хоть своєю композицією не виходить поза уровень звичайних ліпших новочасних драм. В перших двох актах малює автор спокійне, тихе жите родини пенсіонованого оберст-лейтнанта в провінціоноальнім містечку. І тут займає ся Судерман звичайною своєю темою зображенем обставин. Люди ведуть спокійне, тихе, моральне жите серед звичайної праці. Але старша дочка оберстлейтнанта Маґдалена змушувана вийти за нелюбю, покинула батьківський дім і оглянувшись в світлі задумала виобразувати свій сьвітацький талант. Вона просить помочи в батька, та се стоїть нїше чести старого офіцера, щоби його дочка стала сьвітачкою. Її лист викликає бурливий сцена в домі батька і він вирікає ся своєю дочкою. Тимчасом знаходить молода дївчина добродїя Келера, удержує з ним любовні зносини і кінчить консерваторію, а вступивши до театру здобуває собі своїм таланом велику славу. Знов понадає автор в подрібне мальоване обставин жата, яке веде слава сьвітачка.

В Кеніґсберґу в її родиннім місті устроюють концерт і запрошують і її до участі. Туга за родинним місцем та бажане виступити в цілій своїй величчї в тім містечку, де про ню виражують ся з погордою, склонює її не відмовити просьбі. Маґда-

Посол Пігуляк на засіданю Ради державної з дня 8. с. м. вніс інтерпеляцію до міністра торговлі в справі ліпших відносин при дирекціях почт і телеграфів в Чернівцях і Львові по причині незнання українського письма урядниками — і до міністра просьвіти і віроповіданія в справі переслідуваня гр.-прав. Русинів гр.-прав. консисторією на Буковині.

На адресу сьвітної Управи Руху! Сею дорогою позволю собі звернути увагу сьвітлої Управи руху в Чернівцях, що управитель стації в Кучурові великим, (пан Буркутайло чи Буркутану, не знаю вже як він там зве ся,) замкнув почекальню П. класи і навіть на просьбу подорожних не хоче єї відкрити, відповідаючи, що єму не хоче ся, а кому не влад, най собі шукає ладу. Так званий „Beschwerdebuch“ також не хоче подорожним видати, бо після єго думки вони не знають, що в такий „Beschwerdebuch“ записує ся. — Просимо сьвітлу Управу, щоби вона поучила п. Буркутану, як з подорожними треба поводити ся. Тут ще, Богу дякувати, нема „polskich gządów“; інакше ми будемо шукати де инде ладу з тим паном.

Заліщицкі вибори і український клуб. В два дни після того, як галицький намісник дав українському клубови заповнене, що адміністрація придержуватись ме строго обективно законних постанов супроти населеня без ріжницї народности, відбули ся в Заліщиках вибори до повітової ради, котрі своїм безправством вдарили в лице всяке почуте легальности. Правбори — пше „Діло“ — відбували ся з ужитем всіх способів, практикованих галицькими адміністраційними башбожками; невідгидні своїм результатом для старостинсько-польської маїї пра вибори покасовано; виборчий локаль обсаджено цілою тьмою виборчих гнен для унеможливленя опозиційним виборцям свобідно виконати своє право; на припорученє ц. к. старости вже заздалегідь склясифіковано „льояльність“ виборців і розділено їх в окремих комнатах для лекшого перегляду й вигіднійшої ориєнтації в часі виборчого акту; від старостинських ковідентів приймано при виборі комісії по кілька карток, від більшости опозиційних виборців виборчих карток зовсім ні; на опозиційних виборців пішов в рух урядовий терор, арешти; на всякі представлєня мав ц. к. староста тільки глумливу мовчанку, цинічне відверненє плечима. В результаті — опозиційним руским виборцям відобрано можливість віддати свої голоси й виконати своє горожанське право. Сими виборами заняв сїя ревню український клуб. Дня 7. с. м. відбула ся спеціальна нарада під проводом заступника голови п. Василька (голова п. Ромачук, виїхавши мия, тижня до Львова, перестудив ся і занедужав і тому досі не міг повернути до Відня). По представленю справи п. д-ром В. Охримовичем і по переведеню основної дискусії, серед загального обурєня послів прийато одностайно, що — супроти заповненя центрального правительства про зміну адміністраційної системи в Галичині — клуб уважає ся справу за принципіальну, та буде трактувати її яко таку, що обходить цілий клуб; прийато до відомости, що в сїй справі має п. др. В. Охримович внести три інтерпеляції а в сїй потрібє також окреме наглаєє вєсенє; вєслано сєчас телеграфічно представленє від українського клубу до ц. к. намісника Галичини, з домаганем уневаженя згаданих виборів до повітової ради в Заліщиках і покараня старости Вельдоґо — та припорученє послам дотичного округу, д-рови Окуневському і д-рови Охримовичеві, щоби також особисто у намісника в сїй справі

інтерпелювали, по чім ся справа має прийти ще раз під нараду клубу. На засіданю палати послів д. 8. с. м., вніс п. др. В. Охримович дві інтерпеляції в справі згаданих висше виборів до повітової ради в Заліщиках; в першій інтерпеляції описано докладно виборчі надужитя п. старости Вельдоґо і ставить ся запитаня до п. міністра президента, чи відомі йому ті надужитя, чи готов їх покарати і що задумє зробити, щоби на будуче такі надужитя не практикували ся; в другій інтерпеляції наведено дословно цілий протест вєсенєний рускими виборцями проти згаданих виборів і ставить ся запитанє до п. міністра президента і до п. міністра внутрішних справ, чи готові вони постарати ся і прийняувати, щоби той протест був скоро і справедливо полагоджений.

Віче польських академиків в справі універзитетських концесий для Русинів відбуло ся дня 9. с. м. на львівськім університеті. По рефераті акад. Майбавма і промові ректора Дембінського, котрий заявив, що підчас переговорів правительства з рускими послами був цілий час у Відні і може заповнити, що ані автономія університету ані його польський характер не будуть нарушені, вивязала ся широка, подекуди дуже горяча дискусія. Ухвалено резолюцію, яка протестує проти того, щоби польський характер університету мав бути предметом політичних торгів, щоби доущено до утравізації, щоби дано Русинам якінебудь концесії в обсягу урядової мови або в якім небудь иньшій обсягу, що обнижав би польський характер університету. Польска молодіж домагає ся, щоби правительство предложило закон о польській університеті у Львові, стверджуючий бодай істнующий стан а усуваючий всі обмеженя і модифікації в некористь польської мови.

Загально-австрійський зїзд учителів середних шкіл, устроєний загально-австрійським союзом учителів середних шкіл відбув ся у Львові дня 1. і 2. листопада с. р. Взядо в нїм участь кільканайцять представників Чехів, Словінців і Німців і львівські польські учителі середних шкіл. Італійці надіслали оправданє своєї неспрсутности. На зїзді являвсь майже в комплекті галицька краєва рада. Народи відкрив Чех, директор Біли, промовою польською, чеською і німецькою, вятаючи радо гарну „польську“ землю, яка їх приймає в гості. Учителі Русини не лиш не були на зїзді репрезентовані, але навіть не заняли супроти нього ніякого становища. Навіть наш народні учителі ауміли зорганізуватись а українські професори середних шкіл не воїли до тепер звязатись в якусь організацію, яка-б або репрезентувала їх на зїзді або публічно заявила, чому в зїзді участі не може взяти. На зїзді ухвалено: 1. Повинно бути унормованє оголошуванє конкурєв і надаванє учительських посад. Найвідповіднійший речинець на конкурєв і перенешенє є по гадці зїзду посаідні дни цьвітня і перші дни мая, або послідні дни липня і перші дни серпня. 2. Перенєсеня зі службових зглядів повинні відбуватись лиш або на власне жаданє або внаслідок дисциплінарного доходуєня. 3. З огляду на те повинна бути заведена служба праґматика і явна кваліфікація, а учителі середних шкіл повинні бути трактовані так само, як иньші державні урядники, пр. під зглядом перенєсеня в стає спочинку. 4. Заки се стане ся, треба би старим педагоґам, що стратили сили в службі, признати деякі пільги. По 20 роках повинні вони мати лише 15 годін тижнево служби а по 25 роках лише 12. 5. По 10 роках служби повинні професори діставати VIII ранґу, по 20 — VII, директори іменовані по 20 роках служби повинні відразу діставати VI ранґу а інспектори V. 6. Що до суплєнтів ухвалено домагати ся заведеня центрального бюро для евідєнції числа суплєнтів і розділованя їх між поодинокі провінції, звєсеня теперішнього винагородженя і зачисленя їх до X ранґу, почисленя до кінкєнїтє давнїше відслужєних років

особи, а радше карикатури. Вкажу лише хочби на батька. Чи не інакше представляємо собі його, як опанованого манїєю своєї поваги, її жертвує він все, він всїдї допустити ся убійства дочкї, щоби ратувати лише свою батьківску повагу, яка не входить вже в рахубу. Він накидає ся дочці за опікуна, хоч вона сего не потребує. Він є що найбільше екцентричний характер, але не чоловік здоровий, сьвідомий кожного кроку в своїх ділах. Та мимо сего драма є в великим поступом в порівнаню з попередними під зглядом своєї будови. — Єдність часу і місця знаменито переєднанє. Ціла акція відбуває ся на однім місці, два перші акти вечером, два другі слідуєчі в дені.

Розвії акції та експозиція знаменито переєднанє, а певність і сьмідість поета в веденю акції гідні подиву. Бєсїда його стає тепер що раз більше приґнєнтна, лаконічна, річева і через се більше зближена до дійсности, вивашиши хїба ті сцена, де батько і дочка попадають в роз'ярєню в обяві прїстрасти в пустоєловну театральну рєторіку. До того не залишив Судерман ужити свого таланту створити кілька удалєх ядерних діяльчїв, і ними зайтерєсувати публіку. Драма робить взагалі корисне враженє і не даяє, що подобала ся публіці так далеко, що творє не лише розійшов ся в кілька десяти накладах, але її перевєдено на мови анґлійську, француску, італійську і иньші.

(Дальше буде).

лена йде з цілим своїм крамом, з слугами і товаришами і висїдає в готелі „німецький дім“. По концерті приходить сцена пізнаня з родичами і батько жадає, щоби вона мешкала в него, але її се тихе жите родинне не вабить. До того її минуєність. Щож вона скаже батькови? Як він буде глядїти на ню? Вона уважає се неможливим. За малий для неї батьківський дім, але батько остає при своїм і се пробуєє дочкї дома підносєть до важної кєствї. Або ти жиєш в моїм домі як моя дочка, або я не маю дочкї. Під услівєм, що ніхто не буде її питати про минуєність, рішає ся вона мешкати в батька. Та прирєченє се дає парох, що посередничить між батьком а дочкою, а не батько. Другого дня вирїнає її давний любовник Келєр і між ними приходить до перепалки. Се чує батько і рішає ся виступити в обороні нарушенї чєсти своєї дочкї. Та є лише два виходя з сєї ситуації, або поєдино, або любовник ожєнить ся з донькою. Знов конфлікт між батьком а дочкою, бо вона не хоче вийти за Келєра. І авторітет батька не встанї наклонити дочку до сего важного кроку, а що більше, вона вивідає батькови послуєньство. Тим нарушеня його чєсти та батьківска повага, він понадає в злїсть і вже хапає за пістолє, щоб його вєднєти проти власної дитини; але роз'ярєна дочка вєдає батькови слова правда в лице, що вона негідна сего чоловіка, бо не лише одному йому належить, і батько гине від удару серця. — Вже з самого змісту можна добачити деякі хїби сєї драми. Акція має в собі за бґгато мотиває повість, автор старає ся насильно привєсти до конфлікту і то навіть в досить банальних кєстєях, губить ся в мальованю обставин і гла, а домішуючи свій гумор творить не індивідуальні

служби і улекнення суплентам складання іспитів. 7. З'їзд домагає ся знесення матури, бо школа за 8 років мала час переконались, чи ученик є зрілий, або ні. В сьвітлоцтві зрілості повинен лиш бути поданий загальний вислід, а засадою повинно бути, що відповіді з поодиноких предметів повинні компензувати ся, взаємно доповняти ся, щоби втворити оден загальний образ зрілості кандидата. 8. З'їзд жадає безпроводочного заведення інституції шкільних лікарів і видатнішої дотації на природничі і географічні кабінети. 9. Шкільна оплата (дидактрум) повинна бути безусловно знесена. Поки що оцінка подань о звільненні від оплати і адміністрація оплатами повинна бути приділена окремим урядам, а не школі. Діти учителів і урядників підчинених міністерству просвіти повинні бути з урядю вільні від оплат. Цензура з вільності „досягти добра“ не повинна рідати о утраті увільнення. 10. Краєві шкільні ради повинні бути скріплені педагогічним елементом походячим з вільного вибору учительськими зборами а при міністерстві середних шкіл повинна бути утворена окрема секція для середних шкіл зложена переважно з професорів. 11. Дальше ухвалено домагати ся видання закону, котрий унормував би відносини учителя до ученика, при чім висказано погляд, що обовязком шкільних властей є боронити неслухняно заатакованих учителів.

Постанову що до ренумерації за науку релігії змінила Рада шк. кр. розпорядком з 18. жовтня 1907 в той спосіб, що від початку року шк. 1907/8 буде числитися як духовним учителям релігії за фактичне уділюване науки планом приписаних згідно в третім уступі розпорядку з 20. марта 1907 додатково внесених годинах по одній короні за годину. Ренумерація для сьвітських учителів релігії вноситься ме 30 К на рік за годину.

Послом міста Києва до третьої думи вибрано при тейшійшій голосованю Українця проф. Лучицького. Вже сей факт як не менш і те, що власне „матір руських городів“ Київ вибрав своїм заступником України є для нас відрадним проявом. Не сумніваємо ся, що новий посол постоїть за українську справу в думі, в якій сим разом запанувала, на жаль, чорносотенщина.

Знищене місто Підчас недавнього землетрясеня на Кавказі лягло в звалищах ціле місто Каратаг. „Русская Окраїна“ доносить, що в Каратаг згинуло 3000 осіб, се є все населене з виїмком 70 душ. Також сусідні місцевости сильно потерпіли від землетрясеня.

Оповідки, іменованя і т. п.

Перша проба мішаного хору до концерту в честь Богдана Хмельницького відбуде ся в середу, дня 12-го с. м. о год. 8. ввечером в сали „Боїана“. Усіх Високоповажних Панів і Панночок, як також Впов. Панів просимо ще раз о як найчисленнійшу участь.

Загальні збори гімнастичного Товариства „Січ“ в Чернівцях відбудуть ся дня 17 ого с. м. в локалі Товариства українських студентів „Січ“ в Чернівцях при улиці Павлівській ч. 21. Початок о год. 8 ввечером. Порядок денний: 1. Прочитане і звершеноване протоколу з попередних загальних зборів. 2. Звіт уступаючого виділу. 3. Вибір нового виділу. 4. Вільні внесеня і запятаня. — За Виділ: Т. Галин кошований, Сьвятослав Лануца писар.

Товариство укр. студ. „Січ“ в Чернівцях уряджує дня 23-го с. м. в сали „Народного Дму“ в чернівці з танцями при музиці п. Алека Парашука. Початок о год. пів до 9 ой ввечером. Стрій візитовий або народний. Вступ від особи 2 корони. Запрошеня вже розіслані. Хто-б случайно через помилку не одержав запрошеня, зволить ласкаво нам се дарувати і зверне ся до Товариства (ул. Павлівська ч. 22), а ми сейчас виплемо Особливо Впов. Панів учительські і Впов. Панове учителів не мосьмут ним сега за зло, як ми кого з них не запросили, бо се стало ся лиш тому, що задля ріжних перенесень годі було розвідатись про їх докладні адреси. — З поважанем: Комітет.

Віче українських академіків в справі університетської склканю на неділю д. 17. с. м.

Красва учительська конференція має радити в днях 16. 17. і 18. грудня рівночасно в Станиславові, Львові, Перемишлях, Ряшеві і Кракові. Мож вільшим стануть на дневнім порядку конференції: 1) Чи і які зміни потрібні при укладі „Елементаря“ і „Буявара“? 2) Внески в справі укладу підручників під заголовком: „Перша, друга і трега книжка до читаня“. 3) Справа ревізії інструкції до навчаня в народних школах.

Пан Арт. Проданюк, надучитель в Марицеї, зло жив на товариство „Руский Народний Дім“ 20 корон. Сердечну подяку складає за сей дар: *Виділ.*

Іван Брага, надучитель в Прилипчу, зібрав на бурю імени Осипа Фельковича 22 К. — Сердечну подяку складає за виділ тов. „Руский Народний Дім“ А. Клим, касвер.

Посмертні вісти.

Марія Продаюк, учителька в Марицеї (по-віт Сучавській), упокоїла ся по довгий ведузі в неділю дня 10. падолиста 1907. Похорони покойної відбудуть ся у вісторок дня 12. падолиста в Марицеї.

Із штуки і літератури.

3 мійского театру. В минувшу субботу виставив мійский театр оперу Бізета „Кармен“. Се послідній найбільш дозрілий і в подробицях закінчений твір французького майстра. Перший раз виставлено „Кармен“ на сцені парискої „Комічної опери“ 3. марта 1876, але без великого успіху. Са невдача з твором, на який Бізе покладав найбільші надії, причинила ся до передчасної смерти композитора. Але опера пішла в сьвіт, облетіла Італію, Німеччину, Англію, Росію, а 21. цвітня 1883 вернула ся на париску сцену, де прийнято її з великим ентузіазмом. Від тоді увійшла в постійний репертуар театрів яко глибока, правдиво класична опера. — Те, що надає її тривалої вартости, се передовсім єї драматичність і житева правда. Я певний, що вона навіть без музики зробила би могоче враженя на сцені. Бізе, що в філософії признавав ся до позитивізму, не міг був задоволити ся инакшим сюжетом і викінченням. Його метою було зобразити правду без ніякого символізму і містицизму, тому музика його незвичайно проста, взята прямо з серця і зрозуміла навіть для неаховця. Порівнюють деколи Бізе з Р. Вагнером. Але тільки його становище і значіне в історії французької музики подібне як Вагнера в німецькій; музичні принципи у одного і другого зовсім відмінні. — Що до виведеня на сцені мійского театру, мушу признати ся, що я перший раз виходив по сій опері правдиво зворушений і вдоволенний. Ц. Но длі яко Кармен грала як справдішна, драматична артистка, хоч голос єї не зсюди (особливо в низших реестрах) міг вдоволюти. Пан Росєє в своїй невеличкій ролі Мікаєлі співала знаменито; рівнож п. Та в бер. Дайтш-Гавит співак оперетковий, але в третім і четвертм актї підняв ся вже на висоту драматичної гри. Може й найшла-б ся неодна похібка в подробицях, та се не значить нічого супроти загального враженя, що випало незвичайно гарно.

Дмитро Макогон: Мужичні іділі. поезії вийшли в Чернівцях накладом автора. Автор назвав збірку поезій мужичними іділями мабуть з іронії. Та менше з тим. Перейдім до самих поезій! Чоловік з охотою бере ся до читаня збірки буковинського автора, але перечитавши дві три поезії доводить ся йому набрати почуття, що їсть траву. Читай дальше, то саме, та сама трава, той самий темат, слова, слова, слова й ще раз слова, читач розчаровує ся. Добивши ся якось до кінця невеличкої збірки о 58 сторінках приходиться до переконаня, що поезії так з огляду на зміст як і на форму — нездалі. На той самий темат маємо тут кону поезій, декілька поезій („Вітер віє“, „На шляху“, „Мужик і поле“, „Страйк“ і ин.) є чистими пісентіями. В поезії „Мужик і поле“ в останній віршу говорять поле до мужика такую небилицю: „Я з вами народилось і з вами в щастю жило, — тож хочу з вами умерати й ввесь плід для вас давати“. Розумій се, хто може, а сега не розумію. З змісту видко, що д. Макогін не поет. Ще красше свідчать про поетичний талант д. Макогона форма віршів. Римує, пересічно десловя, пр. гуляє, розносить, засіває, просить, або вію, кидаю, має, дати, відобрати, або повіває, співає, заводить, ходить; або такі рима дві — зимі, бідноті — годі. Аби так римувати, на се не треба бути аж поетом. При читаню вірша доводить ся нераз акцентувати: мисочку куті, кілька годін, слять старобети, вижнив сиби, люд наш зневолений, віками служимо, хотій вбачи, медалем від цара. Отже рим то само дуже нездалий. Дальше уживає автор консеквентно „ся“ перед інфінітивом: все ся ще чорніє, мусить ся числить, ся годуєш, їдям ся, братя, бити, ся тивнеш, на ріці ся лід стягає, і т. д. Вірші читаєть ся ще й через те дуже тяжко, що не рідко подибує ся по чотирь і пять шестозауків зарядом: дрозить з страху, сьвіт з всіх, горем й авіднями, люд вкраїнський, Русь-Вкраїна, любов й коханне, вітрем, і т. д. Подибуюмо слова: возвіщає, ти, які в поезіях роблять не так знамените враженя, як д. Макогін собі думає. Автор розріжляє недобрих другів, в него рікає сваше, терне вине то-що... Се, що в тут навів, ще далеко не все, але й сього думаю для збірки о 58 сторінках до сьвіт. *Summa summatum*: наша література не зискала зі збіркою д. Макогона що сине за ніхтем. „Мужичні іділі“ не мають ніякої літературної стійности. Що чоловікови не плаче з душі, що не виходить з самого серця, то мусять бути нездале. Д. Макогін коваль в поезії тай то ще досить лихий. *І. Д.*

„Рідний Край“ Число 5. Зміст: Сподівання. Вибори — Вісти — На Україні. — Сорочинська справа. — Українське слово й мистецтво. — Вірші — *Альчевської і Гаски*. — Липи *О. Ол.* — Вірш *Черкасенка*. — За хлібом (опов.) *Сая*. — Вірш *Алекска*. — Лист до пр. Сумцова. — Лист до Редакції, *Грінченка*. — Лист із Дорпату — Дониси. — Оповідки.

Видавництво тов. „Просьвіга“ у Львові випустило тевер отсі дві популярні брошури: „Богданова слава“, збірка з 6 ілюстраціями зложена в память 250 их роковин смерті гетьмана Богдана Хмельницького, — та „Жівоча Доля“ збірка з ілюстраціями. Зміст першої ось який: 1. *М. Чернявський*: Богданова слава (вірш). — 2. *Др. Олександр Сушко*: Богдан Хмельницький (розвідка). — 3. *Т. Шевченко*: Суботів (вірш). Ілюстрації: 1. *Б. Хмельницький* (після Гондьюса) 2. Двіпріві пороги 3. Козацька чайка і галера 4. Руїни хутора *В. Хмельницького* в Суботіві 5. Візд Хмельницького до Києва 6. Суботівська церква. — Зміст другої: *Іван Франко*: Жени роуськія — *О. Іванчук*:

Жівоча доля (з ілюстр.) — *В. Лужанська*: Свати. — *Наталія з Озаркевичів К.* Гануни. Зі споминів мійської служинці (з ілюстр.) — *Б. Грінченко*: Галима (поема). Обі єї невеличкі книжочки і що до змісту і що до мови так популярно написані, що заслужують в повні на як найбільше розповсюджене між нароом. Ціна одної брошури лише 20 сот.

Етнографічний збірник, видає етнографічна комісія Наукового товариства ім. Шевченка. Том XXIII. Галицько-руські народні приповідки зібрав, упорядкував і пояснив др. *Іван Франко*. Т. II. Випуск I. (Діти — Книту.) у Львові, 1907.

Українсько-руський Архив видає історично-філософічна секція наукового товариства імени Шевченка. Т. III. Матеріяли й замітки до історії національного відродженя галицької Руси в 1830 та 1840 рр. Зібрав і пояснив *М. Тершаковець*. У Львові, 1907. — Перша з отсих поважних книг виданих нашим Науковим товариством містить дальший таг народних приповідок зібраних д-ром Франком; друга подає матеріал до історії національного відродженя та історії москвофільства в угорській Русі зібрані в архіві міністерства внутрішних справ, властивож в однім його відділі так званім *Polizei Archiv*.

В посліднім зошиті краківського місячника „*Świat Słowiański*“ находимо гарну характеристику нашого письменника *М. Коцюбинського* пера *д. Гжимали-Седлецкого*.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

В. Сивенький. Дума — цяця.

Пісня „істинно-русская“.

1.

Чи є в сьвітї молодичка,
Як та Дума чорнолиця!
Бережіть ся, добрі люди:
Всім тепера лихо буде!
Дума серце, Дума любка,
Дума патраня голубка,
Дума смирна, як ягничка,
Дума цяця — молодичка.

2.

Гей, суспільности вершечки!
Поживайте пиріжечки
І казенні, і приватні,
Смачні, теплі ще й безплатні
Попойвши сьвіт у просї,
Вам нема страху в „запросї“,
Не насунать свого личка
Дума цяця — молодичка.

3.

А Грицьки, Стецьки й Омельки
Вже не прагнуть хай земельки:
Всї-ж вони в земельку ляжуть,
А коли лягать — їм скажуть.
Що там плата заробітна,
Поки є холова жатна!
А нема, то й те дурничка —
Скаже цяця — молодичка.

4.

Хай собі живуть і хлопці,
Сють, жнуть, кладуть у копи,
А поєсти й ті зуміють.
Що не жнуть і що не сють.
Дума дасть нові закони,
Добрі кари й заборони
Ощастить нас невеличка
Дума цяця — молодичка.

5.

І не буде вже кричати
Наша третя, наша мати;
Як розмови час настане,
На міністрів тільки гляне.
Тї-ж нам зроблять і без мови
Всі спасені постанови,
І на згоду, як телечка
Мекне цяця — молодичка.

РУСКА КАСА © РУСКА КАСА

тов. зареєстроване з ограниченою порукою в Чернівцях.
Одніюка свого рода українська фінансова інституція на Буковині. — Приймає вкладки щадничі і опроститовує їх на 5%. — Пай вносить 40 К і платимо 6% висюве 2 К. — Родичи! Хай клич „свій до свого“ відібе ся голосним відгомном по цілій Буковині і най кожний, що почуває себе щирим патріотом-Українцем складає свої опадности в „Рускій Касі“.

Пряждуйте нам нових членів! Дирекція.

Ціна оголошень за одноразове їх поміщене: Ціла сторона 80 К., 1/2 сторони 60 К., 1/3 стор. 40 К., 1/4 стор. 20 К., 1/5 сторони 10 К., 1/10 сторони 5 К., 1/20 сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислює ся після об'єму місця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕННЯ.
За рубрики: Надіслане і Оголошеня редакція не відповідає.

При кількоразових або при річних замовленнях, значний спуст.
Дрібні Оголошення малим друком (petit), числять ся по 4 с. від слогів.
Належитостий за анонси марками поштовими не приймає ся.

Надзвичайні загальні збори каси пожеж. і шадн. для громади Калинів п. н. Ч. відбудуть ся в неділю дня 24 листопада с. р. о 12. год. в полудни в читальни „Рускої Весіди“ з отрим днєвним порядком: 1. Sprawozdane kasowe. 2. Назначене стопи процентовой. 3. Вибір двох членів старшини. 4. Вибір председателя надзорчої ради. В. Гушка, нач.

Загальні збори осінні каси пожеж. і шадн. для громади Нова Жучка відбудуть ся в неділю дня 24. листопада с. р. о год. 1. попод. в шкільнім будинку з таким днєвним порядком: 1. Вибір нягководця. 2. Вибір ради надзорчої. 3. Справа „Вістника“. 4. Вільні внесеня. За старшину М. Красничук

1. Адвокат домовий, повна збірка звірців і прикладів, спорних цнєсь та відносичих ся до уставу цивільної, процедури цивільної і ординації екаекудийної враз з ореченнями найвишого трибуналу, поміщеними при кождім звірці **К 4-50**
2. Порядки правничий в справах адміністраційних. автономічних, цивільних, карних і скарбових з комплетною збіркою звірців, прикладів, подань, жалоб, протестів, рекурсів і документів і пр. і пр. враз з юдикатурою найвищих властей, а додатком цїнників адміністраційних, судових і скарбових, у формі лексикону **К 10-60**
3. Громадске право для всіх сїльських та міських галицьких громад. (Окрема відбитка із „Poradnik-a prawni“). **К 2-50**
4. Приписи податкові промислові (окрема відбитка) **К 1-**
5. Приписи о вигасненю права пропинації, об'язуючі по уплаті 1910 р. **К 1-10**
6. Збірня приписів, розпоряджень і оречень найвищих властей адміністраційних: о праві пропинації (pro і contra), гуртовній торгівлі напїтними пропинаційними як також виробі і торговлі дрібної продажи солодженних напїтків, пивом заграничн., вином і спиритусом денатурованим і т. п. — найменше приписи о сплатах громадських і о поступованю карнім, як також о відновленю тогож **К 2-10**
При замовленю отсих дїл, треба надіслати переказом поштовим подану при кождій книжці належитість на адресу:
С. Вайнштом, Львів. ул. Рівницька ч. 5. 191 (1-10 с.)

Г. ФАЙЛЕС
усувач нагніток
Черхівці,
ул. Руска ч. 8.

В 6 днях до Америки,
Переїзд подорожних до
Канади і Аргентини

жадайте поясненъ
Напишіть лиш карту кореспонденційну до
Falek & Comp.
Гамбург, Raboisen 30 Amerikahaus.
Кореспонденція у всіх мовах.

До Америки і Канади
найвигіднійша, найдешевша і найповніша їзда через
ЛІНІЮ КУНАРДА
Вивідати можна через агенцію
SCHRODER & COMP. TRIEST
Відїзд з Триєсту
Carpathia, у вївторок 29. жовтня 1907.
Slavonia, „ 12. падолиста „
Ultonia, „ 19. „ „
Pannonia, „ 3. грудня „

Lusitania, найбільший і найпрактичнійший паровець на сьвітї; відїзд через Ліверполь 2. і 30. падолиста 1907. 185 (-)

Марка охоронна: **КОТВИЦЯ**

Liniment. Capsici comp.
Pain-Expeller

Загально признаний знаменитий усмираючий лїк на втиране по цїні **30 сот. 1-40 кор. і 2 кор.** можна купити у всіх аптиках.
Просимо жадати сей загально улюблений лїк все лише в оригінальних флашках з нашим охоронним знаком „**КОТВИЦЯ**“ з аптики Рїхтера і для осторожності приймати лише флашки тим охоронним знаком яко правдиві. 178 8-40

Аптика Рїхтера „під золотим львом“
у Празї, улица Елисавети число 5.

Трезкий і левжий зарїбок
від 20—30 корон тимнево

може мати кождий хто буде працювати на опатентованій „довгий“ машинї „Славїя“. Ані вік ані час не можуть бути на перешкодї. Віддалене не має жадного значїня. Докладне вучене даром. На бажане послаємо учительку до дому. Скінченї працї приймаємо до дальшої відпродажи.

Перше галицьке підприємство домашних робіт паньчопкових на довгих машинах до плетєня.
Лїбаль і Ска
зарєєстроване Товариство торговельне
Львів, улица Кохановского число 33—64.
Не купуйте кудястих машин що суть без вартости.
Жадайте проспектів.
Поясненя і науку удїляє для Буковани Франц Вахович, Чернівцї, улица Каролина число 5, I. пов. 171 (-)

Розповсюджуйте „**БУКОВИНУ**“ і „**РУСКУ РАДУ**“.

Купуйте лиш
PFAFF-A МАШИНИ
ДО ШИТЯ

бо они є найліпші, найтривалїйші а також найдешевші! Крім твх є у мене також на складї **СИКАВКИ І КАСИ**
при яких купні суть дуже легкі і вигідні условини. Нігде не дістанете дешевше, нікто не обслужить Вас так ретельно і нікто не годен дати Вам таких полекший у сплатах. З поважанем
ВАСИЛЬ ДАНИЛЕВИЧ, улица Желїзнична, Чернівцї.

СКЛАД ТОВАРІВ Б. БАЛЬТИНЕСТРА МОЛОДШОГО
Чернівцї, улица Головна-Енцєнберга ч. 3.

Телефон ч. 301. Самостійний склад а ц. к. надвірних фабрик а іменно: Рїк заложєня 1873.

Фабрика обуви: Антона Чапека у Відни, Ф. Л. Попєра в Хрудамі.

Фабрика капелюхів: І. Генрика Гти у Відни, Осипа Піхлера і Сивїв в Грацу.

Щоручає новоспроваженї артикули як:

- Краватки англїйскї, та тукраєві, найліпші у найновїйших красєх і фасонах.
- Бїлє для панів і хлопцїв під гарантїєю, ковнярики, маншєти, паньчохи, шкарпїтки.
- Шпанки для панів, панів, дївчат і хлопцїв послїдня новїсть.
- Дїточа конєєкція для дївчат і дїтїй, суєнки, жакєти, манталї, загортки і до того чєпї.
- Черєвїки для туристїв, до лїєа і гірєкї (Bergsteiger) і цїємєкї під гарантїєю.
- Конєєкція мужєска. Тирольскї ковняри від дощу, англїйскї загортки, камїєлькї, шкарпї жакєти, до польоваєня, автомобїлїв і т. п.
- Черєвїки для дам, панів, дївчат і дїтїй, найліпші Chevreaux, Voxeal, найліпші амерїканскї ортопєдичнї єорми, черєвїки домовї.
- Парасолї для панів, панів і дїтїй — від дощу і на прохїд, гарантїя на одєн рїк.
- Артикули до подорожї. Найліпші тукраєві і заграничнї.
- Найбїльший вибір англїйских коцїв до подорожї і плахт.
- Палчкї з ручками іа сїбла або іа звичайним, послїдня новїсть.
- Рукавичкї Glacė іа оленєвої шкарї, Chaig, найліпшої єортї „Fonw“ „Dents“ і т. п.
- Склад спїдного бїлє др-а Лямана і правдивє єгерїєскє.
- Перєуми, мїла, шїтки до голови, убраня, зубїв, убїр на волєє, вськї артикули шпортовї.
- Збрυа. Рєвольєри. рушницї, артикули до полованя, вська амуницїя.

Видає товариство „**Руска Рада**“ в Чернівцях. За редакцію відповїдає: Віктор Стрїч. З друкарнї товариства „Руска Рада“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.

